

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

9.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 31-го Января. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 31-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Января.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА.

Нашему Тайному Совѣтнику, Министру Юстиціи, Статсъ-Секретарю Графу Панину.

Въ возданіе отлично-усердной службы вашей и неуспынныхъ и полезныхъ трудовъ, понесенныхъ при управленіи вѣрнейнаго вамъ Министерства, Всемилостивѣйше жалуюмъ васъ кавалеромъ Ордена Св. Александра Невскаго, знаки коего, при семь препровождаемые, повелѣваемъ возложить на себя и носить по установленію. Пребываемъ Нашею Императорскою милостию къ вамъ благосклонны.

На подлинной собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
30-го Декабря 1846 года.

Водочный заводчикъ 2-й гильдіи купецъ *Блюмбергъ* получилъ десятилѣтнюю привиллегию, на изобрѣтенный имъ аппаратъ для очищенія на винокуренныхъ заводахъ полугарнаго вина или раки, выкуриваемого изъ хлѣба, картофеля или свеклосахарныхъ остатковъ, отъ дурнаго гарнаго вкуса и запаха; на каковой аппаратъ выдана ему въ Англіи 4 Нодбря 1845 г. привиллегія на 14 лѣтъ.

С. Петербургскій 3-й гильдіи купецъ *Сѣровъ* съ братьями получилъ пятилѣтнюю привиллегію на изобрѣтенный ими способъ дроболитія.

Фридрихгамскій купецъ *Егоръ Яффа* получилъ десятилѣтнюю привиллегію на изобрѣтенный имъ новый снарядъ для винокуренія.

Высочайше утвержденное 14-го Декабря Положеніе о раздѣленіи Закавказскаго Края:

1) Закавказскій Край, въ порядкѣ общаго управленія раздѣляется на четыре Губерніи: Тифлисскую, Кутаисскую, Шемахинскую и Дербентскую.

2) Тифлисская Губернія образуется изъ слѣдующихъ уѣздовъ теперешней Грузино-Имеретинской Губерніи: 1) Тифлисскаго, 2) Горійскаго, 3) Телавскаго, 4) Сигнахскаго, 5) Елисаветпольскаго, 6) Эриванскаго, 7) Нахичеванскаго и 8) Александропольскаго. Къ этому послѣднему уѣзду присоединяется отъ Уѣзда Ахалцыхскаго участокъ Ахалкалакскій. Принадле-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 25-go Stycznia.

NAJWYŻSZY DYPLOMAT,

Naszemu Radzcy Tajnemu, Ministrowi Sprawiedliwości, Sekretarzowi Stanu, Hrabiemu Paninowi.

W nagrodę wzorowej i gorliwej służby, jako też niez mordowanych i pożytecznych prac waszych, podjętych w zarządzie poruczonego wam Ministerstwa, Najmiłościwiej mianujemy was Kawalerem Orderu S. W. Alexandra Newskiego, którego znaki, przytém załączone, rozkazujemy włożyć na siebie i nosić podług przepisów. Zostajemy Naszą CESARSKĄ łaską ku wam przychylni.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
30-go Grudnia 1846 roku.

Właściciel gorzelnii, kupiec 2-jej gildyi *Blumberg*, otrzymał przywilej 10-letni, na wynaleziony przezeń aparat do oczyszczania w gorzelniach szumówki, pędzonej ze zboża, kartofli lub wyfloczyn z buraków cukrowych, od przypalonego smaku i zapachu. Na aparat ten otrzymał on w Anglii, 4-go Listopada 1845 roku, przywilej na lat 14.

— Kupiec Petersburgski 3-jej gildyi *Sierow*, z braćmi, otrzymał przywilej 5-letni, na wynaleziony przezeń sposób odlewania śrótu.

— Kupiec Friedrichshamski *Jerzy Jaffa*, otrzymał przywilej 10 letni, na wynaleziony przezeń nowy aparat gorzelniany.

Ustawa o podziale kraju Zakaukaskiego, Najwyżej zatwierdzona 14-go Grudnia:

1) Kraj Zakaukaski, co do ogólnej administracji, rozdziela się na cztery gubernie: Tyfliską, Kutaiską, Szemachiną i Dербентską.

2) Gubernia Tyfliska składać się ma z następných powiatów teraźniejszej gubernii Грузино-Имеретинской: 1) Tyfliskiego, 2) Gorijskiego, 3) Телавского, 4) Сигнахского, 5) Елисаветпольского, 6) Ерыванского, 7) Нахичеванского i 8) Александропольского. Do tego ostatniego powiatu przyłącza się od powiatu Ахалцыхского dzielnica Ахалкалакская. Należące do tej guber-

Французский Двор составляет только одно семейство, но семейство обязательное, благодарное, благородное, великодушное, человеколюбивое, о коем можно говорить только с уважением, восторгом и любовью. В нем находится: тайн, отвага, красота, набожность и самопожертвование для блага ближних. Кому случалось видеть его собравшимся вместе, вечером, после обеда, когда только частный прием имеет место, тот забывал о дворе Монарха, а видел только счастливое, христианское семейство. Король опершись о камин, разговаривает с одним из своих сыновей или адъютантов. Вокруг большого стола, по средине зала, сидит Королева с принцессами, окруженная своими придворными дамами. Все заняты шитьем и беседуют обыкновенно о религиозных и нравственных предметах. Каждое вновь прибывающее лицо, приветствуется прежде Королеву, которая на этот привет отвечает с пылительною вживливостию внимательной хозяйки дома. Добрая и набожная герцогиня Омальская (Салернская принцесса), едва осмеливается поднять вверх глаза и сохраняет постоянно улыбку. Герцогиня Жуанвилльская (Бразильская принцесса), это — юная, прекрасная, вживливая, сострадательная, и при том исполненная жизни особа, которая окружающим ее лицам предлагает частые вопросы. Что же касается до герцогини Монпансе, которая как по лицу, так и нраву, могла бы служить типом прекрасной и важной Испанки, то все, по видимому, предвещает, что она скоро сдвывается совершенно французкою, и примыкает к тону и жизни Французского двора. Герцогиня Орлеанская, вдова, отличающаяся добродетелями и благотворительностью, проводит несколько часов в этом семейном кругу, и часто везет Короля за руку, разговаривает с ним прогуливаясь по залу. Принцы — но их знают все; кто из жителей Парижа не видал их в театре, на улице и т. п. Если один из них не находится в Бразилии, другой в Египте, третий в Алжире, то верно все они, ежедневно, находятся в доме своих родителей. Черты лица герцога Немурского отличаются важностию и добротою; герцог Жуанвилльский остроумен и весел; герцог Омальский — неусыщенный покровитель; но герцог Монпансе всех учтивее и обходительнее. Разговор дается обыкновенно общим, и отличается веселостию и остроумием, которые одушевляют старого Короля и напоминают живость Орлеанской крови. В 11 часов Королева закрывает заседание и всякий идет в свои комнаты. Таков Французский двор 1846 года.

— В Медицинской газете сообщая о принятии Королем депутации медицинской академии, и о данном ей увещании насчет благополучного состояния здоровья Монарха, присовокупляют следующее: „Взгляды Франции, быть может, нет никого, чтобы иметь такое попечение о своем здоровье как Король. Зимой и летом встает он в 5 часов утра, и тотчас начинает заниматься; за сим, после весьма скромного завтрака, прогуливается долгое время, а потом, в полдень, ничего больше не кушает, кроме половины каптана с рисом, и пьет исключительно свѣжую воду; после обеда пьет полстакана старого бордоского вина. Спит на простом матраце, не более 6 часов. При таком образе жизни, от которого Король Лудвиг-Филипп никогда не отступает, можно надеяться, что доживет до глубочайшей старости.“

— В *Mon'teur Parisien* напечатано третьего дня: „В Эндрском Департаменте произошли серьезные беспокойства. 15-го числа, несколько повозок с хлебом, проезжавши через Шаторуский округ, были остановлены между Ловру и Бузансе. Толпы черныя сложили хлеб в Бузансе, и требовали, чтобы он был продан за безценок. — Собрания увеличилось во время ночи, и на другой день, 14-го, к этому беспорядку присоединились насилие. Пять или шесть домов были разграблены, и один из домохозяев, рвавшийся противиться грабителям, был ими убит. Эндрский префект прибыл на место с Королевским прокурором, но, не имея в своем распоряжении достаточных сил, обратился к правительству, которое немедленно предписало послать подкрепления, чтобы восстановить порядок и примерно наказать виновных.“

— В известиях из Америки, полученных с пароходом „Камбрия“, подтверждается слух, что наш

Францы stanowi tylko jedną rodzinę, ale rodzinę uprzejmą, zącą, szlachetną, wspaniałomyślną, ludzką, o której tylko z czcią, zapalem i uwielbieniem, mówić można. Znajdujemy w niej połączone w jedną uroczą całość: gieniusz, odwagę, piękność, pobożność, i czyste poświęcenie się dla dobra bliźnich. Kto ją widział razem zebraną wieczorem, po obiedzie, kiedy prywatnie tylko przyjmowanie ma miejsce, zapomina o dworze Monarchy, a widzi tylko szczęśliwą, chrześcijańską rodzinę. Król oparty o kominiek, rozmawia zwykle z jednym z synów swoich lub adjutantów. Naokoło wielkiego stołu, w pośrodku sali, siedzi Królowa i Xiężna, w towarzystwie swych dam honorowych. Wszystkie pracują igielką, i rozmawiają zazwyczaj o religijnych i moralnych przedmiotach. Każda nowo przybywająca osoba, wita naprzód Królowę, która na to powitanie odpowiada z ujmującą grzecznością uprzejmej gospodyni domu. Dobra i pobożna Xiężna Aumale (Xiężniczka Salerno) zaledwie śmie podnieść oczy, zachowując ciągle uśmiechające się milczenie. Xiężna Joinville (Xiężniczka Brezyljska) jest to młoda, bardzo piękna, bardzo grzeczna, bardzo czuła, a przytém pełna żywości osoba, która otaczającym ją osobom częste zadaje pytania. Co się tyczy Xiężny Montpensier, która, również z twarzy jak charakteru, mogłaby ujęć za typ pięknej i poważnej Hiszpanki, wszystko zdaje się wróżyć, iż również latwo zostanie doskonałą Francuzką, i zastępuje się do tonu i zwyczajów francuzkiego dworu. Xiężna Orleans, cnotami i dobroczynnością odznaczająca się wdowa, przepędza kilka godzin w tém przyjemnem kole familijnem, i często ująwszy Króla za rękę, rozmawia z nim przechadzając się po sali. Królowiczkowie — ależ tych znają wszyscy! Któryż Paryżanin nie widział ich w teatrze, na ulicy i t. p? Jeśli jeden nie znajduje się w Brezylji, drugi w Egipcie, trzeci w Algierze, tedy codziennie zapewne są wszyscy w towarzystwie rodziców. Powaga i dobroć przemawiają z rysów twarzy Xięcia Nemours; Xiężna Joinville jest do wciapny i wesoła; Xiężna Aumale jest niezmiernie opowiadacz; ze wszystkich zaś najdworkniejszą i najdelikatniejszą jest Xiężna Montpensier. Rozmowa staje się zwykle ogólną, zaprawiona weselnością i dowcipem, które ogrzewają serce staroego Króla i przypominają żywą krew Orleañską. O godz. 11-jej Królowa zamyka posiedzenie, i każdy wraca do swych pokojów. Taki jest dwór francuzki z roku 1846.“

— Gazeta lekarska, donosząc o przyjęciu przez Króla Akademii Medycznej, i o daném jej zapewnieniu o zupełnym stanie zdrowia Monarchy, — dodaje: „W całej Francji niema może nikogo, coby był tak troskliwy o zdrowie swoje, jak Król. Zimą i latem wstaje o godz. 5-jej z rana, i zaraz udaje się do pracy; poczem, po bardzo skromném śniadaniu, odbywa długą przechadzkę, po której, o południu, nie je nic więcej jak tylko pół kapłona z ryżem, i nie pije nic prócz świeżej wody. Po obiedzie następuje pół szklanki starego wina Bordeaux. Spidna na prostym materacu, na łóżku połowem, najwięcej 6 godzin. Przy takim trybie życia, od którego Król Ludwik Filip nigdy nie odstepuje, można mieć nadzieję, iż najpóźniejszej doczeka starości.“

— W *Mon'teur Parisien* umieszczono onegdaj: „W departamencie Indres zaszły ważne rozruchy. Dnia 15 stycznia kilka wozów nalożonych zbożem, przechodząc przez okrug Chateau-Roux, zostały zatrzymane między Leauvrou i Buzancy. Tłumy pospólstwa zdjęły zboże z wozów i domagały się aby je za bezcen przedano. Zbiegowisko powiększyło się w nocy, a nazajutrz 16 stycznia, zaszły nawet gwałtowne sceny. Pięć czy sześć domów uległy żupieży, a jeden z gospodarzy, który chciał opierać się rabusiom, zginął z ich ręki. Prefekt departamentu przybył na miejsce rozruchów z królewskim prokuratorem, ale nie mając sam do swego rozrządzenia sił dostatecznych, odwołał się do rządu, który niezwłocznie zalecił posłać positek dla przywrócenia porządku, i przykładowego ukarania winnych.“

— W wiadomościach z Ameryki, otrzymanych parostatkiem *Kambria*, potwierdza się pogłoska, że nasz Kon-

консул въ Монтереъ, Г. Гаске, былъ арестованъ американскимъ флотомъ. Пишутъ, что онъ былъ потомъ освобожденъ, но оставленъ подъ надзоромъ. Причиною такого поступка считаютъ протестъ, написанный Г. Гаске противъ присоединенія Калифорніи къ Соединеннымъ Штатамъ.

23 Декабря.

На вчерашнемъ засѣданіи палата перовъ, принявъ одну за другою всѣ статьи адреса, приступила къ балотированію и приняла оный большинствомъ 144 голосовъ противъ 8.

— Въ палатѣ депутатовъ президентъ приказалъ раздать проектъ закона относительно привоза иностраннаго зерноваго хлѣба. Вскорѣ послѣдуютъ пренія по сему проекту.

— Адресная Коммисія палаты депутатовъ произвела вчера 6-е засѣданіе, въ коемъ сообразила всѣ статьи адреса. Полагаютъ, что 26 числа адресъ прочитанъ будетъ на публичномъ засѣданіи, но пренія послѣдуютъ не прежде 28-го Января. Г. Гебертъ имѣлъ быть избранъ въ докладчики, но онъ отказался отъ сего званія; послѣ чего Г. Вивьенъ получилъ въ свою пользу всѣ голоса.

— Префектъ Сенскаго департамента разослалъ на дняхъ циркуляръ къ старостамъ сельскихъ общинъ сего департамента, коимъ дозволяетъ имъ созвать муниципальные совѣты, для совѣщанія—какими публичными работами полезнѣе занять рабочей классъ? Правительство назначило для сихъ работъ 4 милліона фр.

— Королевскимъ постановленіемъ совершенно воспрещенъ вывозъ картофеля и огородныхъ овощей, которыя донынѣ могли быть отправляемы за границу съ платою по 25 сантимовъ за центнеръ.

— Слышно, что при Нантѣ устроенъ будетъ весною лагерь, въ слѣдствіе швейцарскихъ происшествій, гдѣ, можетъ быть, будетъ нужно постороннее вмѣшательство.

— Въ замѣнъ за пароходъ „Дантъ“, разбившійся во время бури, Французское правительство послало Тунисскому бею въ подарокъ новый военный пароходъ „Магелланъ“.

— Генераль Ламорисьеръ получилъ разрѣшеніе прійхать во Францію, дабы занять свое мѣсто въ палатѣ депутатовъ; въ отсутствіи его въ Африкѣ, должность начальника Оранской области будетъ исправлять генераль д'Арбувиль.

— Слышно, что Неаполитанскій посланникъ официально уведомили Французское правительство, о обрѣченіи графа Трапани съ эрцъ-герцогинею Австрійскою.

25 Января.

Третьяго дня вечеромъ, Король окруженный всѣмъ своимъ семействомъ, принималъ большую депутацію палаты перовъ, и на поднесенный Ею Величеству адресъ, отвѣчалъ слѣдующее:

„Я очень тронутъ чувствами, которыя палата перовъ выражаетъ въ отношеніи къ сыновьямъ моимъ и ко мнѣ самому. Благодарю ее особенно за содѣйствіе, всегда оказываемое ею моему правительству, и за помощь, какую она подаетъ ему для обезпеченія Франціи выгодъ, которыми она пользуется и первымъ условіемъ которыхъ служить поддержаніе порядка. Несчастія, тяготящія надъ нѣкоторыми частями нашего народа, глубоко меня огорчаютъ. Наши старанія облегчить это бремя и сократить его, и впредь будутъ вами подкрѣплены; и мнѣ пріятно объявилъ вамъ о моей надеждѣ, что не смотря на столь чувствительныя испытанія, благоденствіе Франціи, предметъ всѣхъ нашихъ желаній, будетъ преуспѣвать по прежнему, съ чѣмъ мнѣ такъ утѣшительно поздравить васъ и себя.“

— Палата депутатовъ собиралась вчера въ своихъ отдѣленіяхъ, для продолженія предварительныхъ разсмотрѣній бюджетовъ на 1848 годъ; во всѣхъ отдѣленіяхъ приняли за правило—безъ условія отвергать всякое требованіе на увеличеніе кредита. Вообще всѣ депутаты съ жаромъ объявили себя противъ умноженія числа чиновниковъ въ министерствахъ.

— Партія Гр. Дюфора и Вильйо избрала своимъ органомъ журналъ *Le Courier Français*.

супъ въ Монтежео, Р. Гаске, został aresztowany przez flotę amerykańską. Piszą dalej, że otrzymał wprawdzie wolność, ale zostaje pod dozorem. Za przyczynę takiego postępkę uważają jego protestacyę, którą podał przeciwko przyłączeniu Kalifornii do Stanów Zjednoczonych.

Dnia 23 stycznia.

Na wczorajszym posiedzeniu Izba Parów, przyjąwszy kolejną wszystkie paragrafy adresu, przystąpiła do głosowania nad całym adresem, i przyjęła go większością głosów 144 przeciw 8.

— W Izbie Deputowanych Prezes kazał rozdać projekt do prawa względem dowozu zagranicznego zboża. Rozprawy nad tym projektem mają niebawem nastąpić.

— Kommissya adressowa Izby Deputowanych miała wczoraj 6 te posiedzenie i na niem roztrząsnęła wszystkie punkta adresu. Sądzą, że d. 26 adress odczytany zostanie na publicznem posiedzeniu, ale rozprawy nastąpią dopiero d. 28 stycznia. P. Hebert miał być obrany sprawozdawcą, ale odmówił przyjęcia tego zaszczytu, poczem P. Vitet otrzymał wszystkie głosy.

— Prefekt departamentu Sekwany wydał właśnie okólnik do wójtów gmin wiejskich tegoż departamentu, którym upoważnia ich do zwołania rad municypalnych, celem naradzenia się nad tém, jakimi robotami publicznymi zatrudnić można najstosowniej klasę wyrobników. Rząd przeznaczył na takie roboty 4 miliony franków.

— Postanowienie królewskie z dnia wczorajszego zakazuje zupełnie wywozu kartofli i ogrodowin, które dotąd za opłatą 25 centimów od centnara, wywożone być mogły.

— Słychać, że pod Nantes założony będzie na wiosnę obóz, w skutek wypadków w Szwajcaryi, gdzie może potrzebna będzie obca interwencya.

— W zamiar za parostatek *Dante*, który zatopiła burza, rząd francuzki kazał posłać Bejowi Tunetańskiemu w podarunku nowy wojenny okręt parowy, *Mangellan*.

— Jenerał Lamoricière otrzymał pozwolenie przybyć do Francyi, w celu zajęcia miejsca w Izbie Deputowanych; podczas jego nieobecności w Afryce dowodzić będzie w Oranie Jenerał d'Arbouville.

— Mówią, że Poseł Neapolitański miał zawiadomić urzędownie dwór francuzki, o zaręczynach Hr. Trapani z Arcy Xiężniczka Austryacką.

Dnia 25 stycznia.

Onegdaj wieczorem, Król otoczony całą swoją rodziną, przyjmował wielką deputacyą Izby Parów, i na podany przez nią sobie adress, odpowiedział jak następuje:

„Jestem mocno wzruszony uczuciami, jakie dla synów moich i dla mnie Izba Parów wynurza. Dziękuję jej zwłaszcza za ciągłe współdziałanie i wsparcie, udzielane rządowi mojemu, w celu zabezpieczenia dla Francyi korzyści, których używa, a których najpięknym warunkiem jest utrzymanie porządku. Cierpienia dotykające pewną część naszej ludności, głęboko mię zasmucają. Nie przestaniecie wspierać usiłowań moich, ażeby je złagodzić i skrócić; i przeto nie waham się wynurzyć miłej nadziei, iż pomimo tych ciężkich doświadczeń, pomysłność Francyi, cel wszystkich życzeń naszych, nie przestanie iść drogą postępu, którego, z równą pociechą, sobie i wam powińszować mogę.“

— Izba Deputowanych zebrała się wczoraj w swoich biurach, dla dalszego przedwstępного roztrząsania budżetów na rok 1848. We wszystkich biurach przyjęto za prawo, odrzucać bez miłosierdzia wszelkie żądania podwyższenia kredytów. W ogólności oświadczone się z zapałem przeciw pomnożeniu liczby urzędników w ministerstwach.

— Stronnictwo PP. Dufaure i Billault, obrało za swój organ dziennik *Le Courier Français*.

А н г л и я

Лондонъ, 19 Января.

Королева открыла сегодня лично засѣданія парламента нынѣшняго года. Многочисленная толпа народа окружала зданіе парламента, Сенъ-Джемскій дворець, и тѣснилась на улицахъ, по которымъ Королева должна была проѣзжать. Ея Величество прибыла съ своимъ супругомъ и всѣмъ дворомъ въ палату перовъ, въ 2 часа по полудни, и была введена въ залу собранія, при пушечной пальбѣ, съ обычною церемоніею. Какъ только члены нижней палаты подошли къ рѣшеткѣ, Королева прочла слѣдующую рѣчь:

„Милорды и Господа!

„Съ величайшимъ сожалѣніемъ обращаю ваше вниманіе, при новомъ вашемъ собраніи, на дороговизну жизненныхъ припасовъ въ Ирландіи и въ нѣкоторыхъ частяхъ Шотландіи. Въ Ирландіи, въ особенности, дороговизна всендневной пищи народа, есть истинно тяжкихъ страданій, болѣзней и значительно усилившейся смертности въ бѣдномъ сословіи народонаселенія. Насилія умножились, а наиболее посягательство на чужую собственность. Въ нѣкоторыхъ частяхъ края, провозъ жизненныхъ припасовъ содѣлался не безопаснымъ.

„Въ отвращеніе зла, на основаніи закона, утвержденного на послѣднемъ засѣданіи, много народа занято работами по найму. Нѣкоторыя измѣненія въ семъ законѣ, на который лордъ-наместникъ Ирландіи изъявилъ свое согласіе, для выгоднѣйшаго распределенія сихъ работъ, будутъ вами, надѣюсь, утверждены. Приняты мѣры къ устраненію тигостнаго недостатка, въ окрестностяхъ болѣе отдаленныхъ отъ мѣстъ запасовъ продовольствія, а насилія остановлены, по возможности, войсками и полицейскими мѣрами.

„Съ удовольствіемъ могу объявить, что во многихъ мѣстахъ, гдѣ недостатокъ былъ наиболее ошутеленъ, народъ явилъ примѣрную терпѣливость и покорность.

„Неурожай во Франціи, Германіи и другихъ странахъ Европы, усугубилъ затрудненія въ доставкѣ жизненныхъ припасовъ.

„Вашею обязанностію будетъ избрать соотвѣстственные мѣры къ уменьшенію господствующаго недостатка. Поручаю вамъ обудить, нельзя ли умножить запасы продовольствія, временно предоставленнымъ облегченіемъ въ привозѣ хлѣба изъ-за границы и болѣе свободнымъ допущеніемъ сахара для винокуренъ и пивоваренъ.

„Обращаю также ваше вниманіе на непрерывно бѣдственное положеніе Ирландіи. При недостаткѣ политическихъ предметовъ, имѣете случай изслѣдовать безпристрастно общественное зло, заразившее эту часть соединеннаго Королевства. Вамъ будутъ представлены важныя мѣры, которыя, если парламентъ утвердитъ, послужатъ къ обезпеченію лучшаго быта для значительнаго числа народа; усовершенствованію земледѣлія и къ уменьшенію усильнаго состизанія въ приобрѣтеніи помѣстныхъ владѣній, которое всегда было источникомъ преступленій и нищеты.

„Бракосочетаніе Испанской инфантинны Луизы Фернанды съ герцогомъ Монпансе подало поводъ къ дипломатической перепискѣ между правительствами, моимъ, французскимъ и испанскимъ.“

„Уничтоженіе вольной области Краковской показало мнѣ явнымъ нарушеніемъ Вѣнскаго трактата, и потому и приказала подать протестъ противъ сего акта Дворами. Конія съ сихъ различныхъ документовъ будутъ вамъ представлены.

„Надѣюсь, что непріятельскія дѣйствія въ Ла-Платѣ, столь продолжительное время стѣсняющія торговлю, вскорѣ прекратятся, и я приложу всевозможныя старанія, совместно съ Королемъ Французскимъ, къ достиженію этой дѣли.

„Отношенія мои съ прочими державами, внушаютъ мнѣ убѣжденіе въ сохраненіи мира.

„Господа члены нижней палаты!

„Я повелѣла, чтобы бюджеты составлены были съ тщательнымъ вниманіемъ для успѣшнаго хода государственной службы, и при томъ съ бережливостію.

„Милорды и Господа!

„Я приказала принять всѣ мѣры для исполненія закона, принятаго въ послѣднемъ засѣданіи парламента объ учрежденіи мѣстныхъ судовъ для рѣшенія дѣлъ о мелкихъ долгахъ.

А н г л и я

Лондонъ, 19 stycznia.

Królowa zagaіła dzisiaj osobiście posiedzenie tego-roczone parlamentu. Liczne tłumy otaczały gmach parlamentowy, pałac St. James, i zalegały ulice, przez które miał przebywać orszak Królewski. Monarchini przybyła z małżonkiem swoim i całym dworem, o godzinie drugiej, do Izby Parów, gdzie przy wystrzałach z dział, ze zwykłym obrzędami wprowadzona została. Skoro członkowie Izby Niższej stanęli u kraty, Królowa odczytała następującą mowę:

„Milordowie i Mości Panowie!

„Z najmocniejszém ubolewaniem przychodzi mi zaraz przy pierwszym zebraniu się waszém, zwrócić uwagę waszë na drożyznę żywności, panującą w Irlandyi i niektórych częściach Szkocyi. W Irlandyi szczególnie, brak zwykłej żywności dla ludu jest powodem ciężkich cierpień, chorób i znacznie pomnożonej śmiertelności w klasach uboższych. Czyny gwałtowne stały się częstszymi, i mianowicie wymierzone są przeciw cudzej własności. W niektórych częściach kraju, przewożenie żywności stało się niebezpiecznym.

„W zamiarze złagodzenia téj klęski, stosownie do prawa, uchwalonego na ostatniém posiedzeniu Parlamentu, wielka liczba ludu otrzymała zatrudnienie i za nie zapłatę. Niektóre zmiany w tém prawie, na które Lord Namiestnik Irlandyi zezwolił, w celu pożyteczniejszego użycia tych robót, uzyskają, jak się spodziewam, zatwierdzenie wasze. Przedsięwzięte zostały środki dla zmniejszenia uciskającego niedostatku w okolicach, najwięcej oddalonych od zwykłych źródeł zapasów. Czyny gwałtowne, poskramiały, ile było można, wojsko i władze policyjne.

„Z zadowoleniem dodać mogę, że w wielu okolicach, najwięcej nędzą dotkniętych, lud okazał wzorową cierpliwość i uległość.

„Nieurodzaje we Francyi, Niemczech i innych częściach Europy, pomnożyły trudność w otrzymaniu dostatecznych zapasów żywności.

„Waszym będzie obowiązkiem rozważyć, jakie środki potrzebne są nadal do zmniejszenia istniejącej nędzy. Polecam wam zająć się rozważnie: czyliby przez pomnożenie łatwości przywozu zboża z obcych krajów, na czas ograniczony, i przez swobodniejsze dopuszczenie cukru dla użycia w browarach i gorzelniach, nie mogły być pomnożone zapasy żywności.

„Zwracam także waszë baczną uwagę na ciągle smutne położenie Irlandyi. Znajdziecie sposobność, przy braku politycznych przedmiotów, rozważyć bez namiętności to złe socyalne, które trapi pomienioną część połączonego Królestwa. Przełożone wam będą różne środki, które, jeżeli je Parlament przyjmie, posłużą do zapewnienia lepszego bytu znacznej masy ludu, do poprawy rolnictwa i zmniejszenia zbytnej konkurencyi o posiadłość ziemską, co zawsze było obfitym źródłem zbrodni i nędzy.

„Zaślubiny Infantki, Luizy Fernandy hiszpańskiej, z Xięciem Montpensier, stały się powodem dyplomatycznej korespondencyi między moim rządem a rządami: francuzkim i hiszpańskim.

„Zniesienie wolnego Krakowskiego okręgu, zdało mi się jawném naruszeniem Wiedeńskiego traktatu; rozkazałam przeto podać protestacyą przeciw temu aktowi, Dworom, które miały w nim udział. Kopie tych różnych dokumentów będą wam przełożone.

„Pokładam nadzieję, że kroki nieprzyjacielskie w La-Plata, od tak dawna tamujące handel, zakończą się niebawem, i dołożę wszelkiej usilności, łącznie z Królem Francuzów, aby cel ten pożądaný osiągnąć.

„Stosunki moje z mocarstwami postronnemi, w ogólności dają mi zupełną pewność utrzymania pokoju.

„Mości Panowie! Izby Niższej!

„Rozkazałam, aby budżeta wypracowane były z troskliwą bacznością na potrzeby publicznej służby, jako też z należytem względem na oszczędność.

„Milordowie i Mości Panowie!

„Rozkazałam poczynić potrzebne przygotowania, iżby prawo, uchwalone na poprzedniém zgromadzeniu Parlamentu, względem ustanowienia sądów miejscowych dla rozstrzygnięcia spraw o małe długi, przywiedzione zostało do skutku.

„Поручаю вашему вниманию мѣры, которыя вамъ будутъ представлены къ улучшенію состоянія здоровья въ городахъ; вы сами оцените важность этого предмета

„Глубоко убѣжденная въ благословеніи, которое послѣ годовъ бѣдствій, Провидѣніе посылаетъ на нашу страну, поручаю вашему почеченію сіи важные предметы, твердо увѣренная, что духъ безпристрастія будетъ предѣлать въ совѣщаніяхъ вашихъ, что нынѣшнія страданія моего народа облежатся, и что будущее его состояніе будетъ улучшено мудростію вашихъ совѣтовъ.“

Королева произнесла рѣчь эту внятно, и возвратилась съ своею свитою въ Буккингамскій дворець.

— Въ *Standard* сообщаютъ слѣдующія извѣстія съ мыса Добрая Надежды. Надежда наша на скорое изъясненіе покорности со стороны Кафровъ, снова исчезла. Неприятельскія дѣйствія, правда, не начались; но очевидно, что Сандилло и нѣсколько другихъ начальниковъ стараются только выиграть время, а въ тайнѣ готовятъ къ новой борьбѣ, коль скоро кончатся перемиріе. Сэръ Перегринъ Мейтлендъ, къ счастью, хорошо знаетъ объ измѣническомъ ихъ намѣреніи, и предпринялъ соотвѣтственные мѣры.

— Сэръ Уильямъ Гамильтонъ, членъ Королевско-Ирландской Академіи, обнародовалъ въ *Dublin Evening Post* чрезвычайно важное астрономическое открытіе. Онъ утверждаетъ, что посредствомъ вычисленія, вѣроятность котораго равняется достовѣрности, отыскавъ имъ настоящій центръ нашей солнечной системы, то есть пунктъ, около котораго движется солнце со всѣми планетами, которыя такимъ образомъ становятся уже только спутниками. Сэръ Уильямъ Гамильтонъ раздѣляетъ мнѣніе Ливерпульскаго обсерватора и Нью-Йоркскихъ Астрономовъ; что Планета Лаверрье окружена кольцомъ по примѣру Сатурна.

20 Января.

Пренія по адресу начались вчера въ обѣихъ палатахъ, тотчасъ послѣ выѣзда Королевы. Въ верхней палатѣ лордъ Гатертонъ предложилъ адресъ, который въ Англіи, какъ извѣстно, есть почти простое повтореніе статей тронной рѣчи. Ораторъ, сказавъ кое-что обо всѣхъ изъ нихъ, нѣсколько долѣе разсуждалъ о состояніи Ирландіи, и единственного мѣрою къ предупреденію тамошняго нищенства, считалъ временное уничтоженіе пошлины съ иностраннаго хлѣба, дозволеніе употреблять сахаръ въ винокурняхъ, и приостановленіе такъ называемаго мореходнаго права, затрудняющаго привозъ иностраннаго хлѣба. Лордъ Стэндей, вступившій послѣ него на кафедру, долго разсуждалъ о тронной рѣчи, не выказывая однако примѣтной оппозиціи противъ министровъ. Напротивъ онъ полагалъ, что такъ какъ министры непомѣтили въ тронной рѣчи некихъ пунктовъ, которые могли бы подать поводъ къ спорамъ, то начать оныя значило бы увеличить только, безъ пользы, затрудненіе для правительства, имѣющаго право на снисхожденіе. Такъ какъ настоящіе министры не тремилѣтъ сами насильно къ кормилу правленія, но болѣею части принуждены были къ сему, то уже это самое палагаетъ на насъ обязанность содѣйствовать имъ. Говоря объ испанскихъ бракосочетаніяхъ, ораторъ изъявлялъ сожалѣніе, что дружественныя сношенія между Франціею и Англіею были запутаны. Хотя онъ и не раздѣляетъ мнѣнія ни лорда Пальмерстона ни Г. Гизо, относительно толкованія utrechtскаго трактата, но все таки образъ дѣйствій Франціи по сему дѣлу, считаетъ лишенымъ должнаго вниманія и оскорбленіемъ, нанесеннымъ Англіи. Противъ временнаго отмененія рентовъ, пошлины съ зерноваго хлѣба и приостановленія мореходнаго права, ораторъ не имѣетъ никакого возраженія; но если бы дозволили употреблять сахаръ въ винокурняхъ, тогда земледѣльцы требовали бы уменьшенія налога съ солода. Въ отвѣтъ на это, маркизъ Лансдоунъ объявилъ, что выше упомянутые мѣры суть столько временныя. Относительно бракосочетанія принца Монпансье, утверждалъ, что нынѣшнее правительство придерживалось въ этомъ отношеніи политики своихъ предшественниковъ, что сожалѣть о прекращеніи прежнихъ дружественныхъ сношеній, и что желаетъ восстановленія оныхъ. Послѣ краткаго отзыва въ этомъ же духѣ лорда Брума, пренія были кончены, и адресъ принятъ единодушно.

Въ нижнемъ парламентѣ, Г. Чарльсъ Говардъ предложилъ адресъ, по коему происходившія пренія касались тѣхъ же пунктовъ, о коихъ разсуждали въ

„Polecam waszėj rozwadze środki jakie wam przełożone będą we względzie polepszenia stanu zdrowia miast; będziecie sami mogli ocenić ważność tego przedmiotu.

„Przejęta głęboką wdzięcznością za błogo ławieństwa, które nieraz już Opatrzność, po pewnym przeciągu nieszczęść, na kraj nasz zsyłać raczyła, poruczam troskliwości waszėj ważne te środki, w pełnym zaufaniu, iż duch bezstronności przewodniczyć będzie obradom waszym, oraz, że terażniejsze cierpienia mego ludu, wadomością narad waszych zmniejszone, a położenie jego na przyszłość polepszonem zostanie.“

Крѳлова оdczyła тѣ мовѣ, якъ звычайе, wyraźnie і добитниє, і wróciła ze swoim orszakiem do pałacu Buckingham.

— *Standard* zawiera następujące wiadomości z przyładka Dobrej Nadziei: „Nadzieja, jaką powzięto względem Bliskiego poddania się Kafrów, znowu znikła. Wprawdzie nie rozpoczęły się jeszcze kroki nieprzyjacielskie, ale widocznem jest, że Sandillo i kilku innych naczelników, starają się tylko zyskać na czasie, a potajemnie przygotowują się do nowej walki, skoro się tylko skończy zawieszenie broni. Szczęściem, że Sir Peregrine Maitland zna dobrze ich zdradzieckie plany i przedsięwziął stosowne środki.

— Sir William Hamilton, członek Akademii Królewskiej Irlandzkiej, ogłosił w *Dublin Evening Post* odkrycie astronomiczne największej wagi. Twierdzi on, iż znalazł za pomocą rachunku, z prawdopodobieństwem wyrównującym pewności, prawdziwy środek naszego systemu słonecznego, to jest punkt, około którego krąży słońce ze wszystkimi planetami, które tym sposobem stają się już tylko satellitami. Sir William Hamilton podziela zdanie obserwatora w Liverpool i astronomów w New-York, iż planeta Leverrier, jest otoczona pierścieniem jak Saturn.

Dnia 20 stycznia.

Rozprawy nad adresem, rozpoczęły się wczoraj w obu Izbach, zaraz po odjeździe Królowej. W Izbie Lordów Lord Hatherkton zaproponował adres, który w Anglii, jak wiadomo, jest prostym prawie powtórzeniem paragrafów mowy tronowej. Mówca przebiegłszy je wszystkie pokrótce, zastanawiał się nieco dłużej nad stanem Irlandyi, i za jedyny środek zaradzenia tamocznej nędzy, uważał czasowe zniesienie cła od zagranicznego zboża, dozwoleń używania cukru w browarach i gorzelniach, oraz zawieszenie tak zwanego prawa żeglugi, utrudniającego przepozycy Torysów, który następnie głos zabrał, rozwiódł się długo nad mową tronową, nie występując jednakże z wyraźną opozycją przeciw Ministrom. Miał owszem, że gdy Ministrowie w rozstropny sposób wstrzymali się od wspomnienia w mowie tronowej wszelkich drażliwych punktów, któreby mogły dać powód do sporów, rozpoczynanie takowych byłoby bez celu i ponawiałoby tylko bez potrzeby trudności dla rządu, który wszakże ma prawo do pobłażania. A bowiem terażniejsi Ministrowie nie dosięgli się sami gwałtem do steru rządu, ale powiększając częścią mimowolnie do tego zmuszeni zostali, itém samem mają już prawo do wspierania ich usiłowań. Mówiąc o małżeństwach hiszpańskich, mówca wynurzył ubolewanie, że przyjacielskie stosunki między Francją i Anglią zamącone zostały. Jakkolwiek jednak nie podziela zdania ani Lorda Palmerstona ani P. Guizota, co do tłómaczenia Utrechtskiego traktatu, zawsze jednakże, sposób postępowania Francyi w tój sprawie, uważa za brak względnosci i za obelgę wyrządzoną Anglii. Przeciw czasowemu zniesieniu reszty cła od zboża i zawieszeniu prawa żeglugi niema nic do zarzucenia; ale gdyby miano dozwoleń używania cukru w gorzelniach, natenczas rolnicy żądaliby zniżenia podatku od siodu. Odpowiadając na to w imieniu gabinetu, Margrabia Landsowne, oświadczył, że powyższe środki są tylko tymczasowe. Co do zasłubin Xięcia Montpensier, zapewniał, że terażniejszy rząd trzymał się w tym przedmiocie polityki swych poprzedników; że ubolewa równie nad przerwaniami dawnych dobrych stosunków, i że przywrócenia ich pragnie. Po krótkim jeszcze w tymże duchu przymówieniu się Lorda Brougham, rozprawy ukończone zostały, i adres jednomyślnie przyjęto.

W Izbie Niższej, P. Karol Howard zaproponował adres, nad którym toczące się rozprawy, tyczyły się głównie tych samych punktów co w Izbie Lordów, to jest sta-

верхнемъ парламентѣ; а именно: состоянія Ирландіи, испанскихъ бракосочетаній и недоразумѣній съ Франціею. Лордъ Бентинкъ, начальникъ оппозиціи торисовъ въ нижнемъ парламентѣ, какъ и лордъ Станлей въ палатѣ перовъ, объявилъ, также какъ и сей послѣдній, отъ имени своей партіи, что онъ не будетъ противиться предпріятымъ министрами мѣрамъ съ цѣлю предотвращенія нищенства въ Ирландіи; но что онъ однако опасается, чтобы ими не воспользовались одни лишь спекулянты. — Гр. Смитъ Обриенъ и Ребукъ, возставали на недостаточность сихъ мѣръ, и охуждали политику министровъ въ отношеніи испанскихъ бракосочетаній. Отвѣчая имъ лордъ Джонъ Россель убѣждалъ, что правительство относительно Ирландіи сдѣлало все то, что было въ состояніи сдѣлать; заняло публичными работами 470,000 чел. рабочихъ, съ содержаніемъ, простирающимся до 153,000 ф. стер. въ недѣлю; но что безъ содѣйствія самихъ земледельцевъ и другихъ жителей Ирландіи, не вѣроятно чтобы одно оно могло всѣхъ пропитать. Приходя къ иностранной политикѣ, министръ сказалъ между прочимъ: «Къ крайнему моему сожалѣнію я вижу себя на сторонѣ оппозиціи противъ мнѣнія французскаго правительства, между тѣмъ вождельно видѣть для меня, чтобы Англія и Франція соединены были всегда тѣнѣйшими узами дружбы.» Въ заключеніе своей рѣчи лордъ Джонъ Россель коснулся втораго пункта вѣннской политики, то есть присоединенія къ Австріи г. Кракова, противъ чего изъяснился откровенно. Сэръ Робертъ Пиль, взшедши послѣ него на кафедру, раздѣлялъ мнѣніе министровъ, одобрялъ поведеніе правительства въ отношеніи Ирландіи, и обещалъ содѣйствовать настоящимъ мѣрамъ его. Лордъ Пальмерстонъ окончилъ пренія отвѣтомъ на замчаніе Г. Израэли, что существованіе краковской республики основано не на какомъ либо отдѣльномъ трактатѣ, но на прибавочныхъ статьяхъ акта вѣнскаго конгресса, и что относительно испанскихъ бракосочетаній, утрехтскій трактатъ противенъ бракосочетанію французскаго принца съ испанскою инфантиною, но только вступленію на испанскій престолъ потомкамъ герцога Монпансье. Послѣ сей рѣчи министра, адресъ былъ принятъ единодушно.

Обращающъ вниманіе, что герцога Веллингтона не далъ мнѣніе дипломатическаго обѣда, какъ это обыкновенно онъ дѣлалъ на каушѣ открытій парламента. Утверждаютъ даже, что герцога рѣшился непринимать никакого участія въ дѣйствіяхъ текущей политики.

Мы узнали, пишутъ въ *Globe*, что два или три капера, снабженные патентами и всеми прочими документами, требуемыми со стороны Мексиканскаго правительства, отправились изъ Англіи на крейсеровъ (противъ судовъ Соединенныхъ Штатовъ). Въ сдѣйствіе этого страхователи возвысили цѣнность премій, требуемыхъ для застрахованія денегъ, который посылаются въ Соединенные Штаты.

Испанія.

Мадридъ, 10 Января.

Большинство конгресса отправило вчера къ министру Финансовъ, г-ну Монъ, депутацію, съ объявленіемъ, что онъ и его товарищи должны тотчасъ добровольно отказаться отъ своихъ мѣстъ, если не хотятъ быть принужденными къ сему постановленіемъ конгресса. Г. Монъ показалъ готовность подчиниться сему съ своей стороны, и объявилъ, что онъ приглашаетъ повиноваться сей крайности и своимъ соотавищамъ. Но когда онъ призвалъ къ сему Г. Истуриса, сей послѣдній рѣшительно объявилъ, что онъ добровольно никогда не уступитъ, ибо онъ полагаеть, что Г. Монъ желаетъ устранить его единственно для того, чтобы потомъ самому стать въ головѣ новаго кабинета.

Генералъ-капитанъ Наварры потребовалъ отъ правительства присылки въ самое скорѣйшее время нѣсколькихъ батальоновъ. Санъ-Себастьянскій гарнизонъ уже подкрѣпленъ; всѣ болѣе важныя мѣста этой провинціи заняты войсками. На разныхъ пунктахъ береговъ острова Мадорки, разставлены сторожевыя сильныя посты, какъ бы изъ опасенія нападенія.

Въ Пертусѣ разнеслась общія молва, что Кабрера дѣйствительно появился въ Каталоніи, и что нынѣ онъ находится въ окрестностяхъ города Серверн, лежащемъ при большой дорогѣ, ведущей изъ Барселоны въ Сарагоссу, у подошвы горъ Сиерра-де-ла-Ллена; го-

но Ирландіи, мажёнствъ испанскихъ и непорозумѣнія з Франціею. Лордъ Бентинкъ, начальникъ оппозиціи торисовъ въ Избѣ Нижней, какъ Лордъ Станлей въ Избѣ Паровъ, ошвидѣлъ равнѣе какъ онъ, въ имени своего строннѣтва, же сѣ не бѣдѣе прѣцивилъ прѣдсѣвѣтѣмъ прѣзъ Министровъ срѣдкомъ, въ сѣлу запобѣженія нѣдѣзѣ въ Ирландіи; але же сѣ сѣмъ срѣдкомъ обавя, абъ зъ нѣхъ не скорыстали самѣи тѣлѣко спекуланци. — П. Смитъ О'Бриенъ и Роубекъ, повставали на недостатѣчность тѣхъ срѣдковъ, и наганали политѣку министерства въ прѣдмѣиоцѣ мажёнствъ испанскихъ. Ошповѣдая имъ Лордъ Джонъ Русселъ, wykazалъ на прѣздъ, изъ срѣдкомъ Ирландіи учынилъ всышко, ко былъ въ станѣе учыненіи; zatrudnil publicznymi robotami 470,000 ludzi, z płacą wynoszącą na tydzień 153 000 f. szt.; ale że bez współdziałania samychże właścicieli gruntowych i innych mieszkańców Irlandyi, nie podoba jest, aby mógł sam wszystkich wyżywić. Przechodząc do polityki zagranicznej, Minister rzekł między innymi: „Z największym ubolewaniem widzę się w opozycji przeciw zdaniu rządu francuzkiego, gdyż uważam za najpożądane, aby Anglia i Francya połączone były zawsze nawzajem czwłuni najsilniejszej przyjaźni.“ W końcu swej mowy, Lord John Russell dotknął drugiego punktu polityki zewnętrznej, to jest wiecienia do Austrii m. Krakowa, przeciw czemu otwarcie się wyraził. — Sir Robert Peel w zabranym po nim głosie, podzielał zdanie Ministra, pochwalał postępowanie rządu względem Irlandyi, i przyrzekł wspierać tymczasowe jego środki. Lord Palmerston zakończył rozprawę odpowiadając na uwagę P. d'Israeli, że był Rzeczpospolitą Krakowskią opierał się nie na żadnym oddzielnym traktacie, ale na integralnych artykułach Wiedeńskiego kongressowego aktu, i że, co do mażёнствъ испанскихъ, traktat Utrechtski przeciwi się nie mażёнству francuzkiego Xiecia z Infantką hispanią, ale tylko następstwem na tron hispanijski potomków Xiecia Orleanskiego. Po tej mowie Ministra, adres został jednomyślnie przyjęty.

— Звѣрѣно увагу, же Хіаже Wellington не даѣ та разѣ дипломатѣчного обѣда, якъ то былъ завсѣе звыкѣ чыніе въ вигілія отварѣа Парламенту. Запewнѣяя навѣтъ, же Хіаже постановилъ не браѣ выразнѣго удѣла въ дѣлааніахъ бѣзѣаѣеѣ политики.

— Довѣдѣлишмы сѣ, писѣа въ *Globe*, же два чы три статѣи корсарскѣ, опатрѣне въ патентѣ и всѣлѣкѣе инне документѣ, вымагана же строны рѣаду мекыканскѣго, улаѣ сѣ зъ Англіи на морскѣе разбојницѣво (прѣцивоко окрѣтомъ Становъ Зъедночѣоныхъ). Въ skutek tego, товарищства ассекурацѣе подвыжышлы вартѣе преміи, жаданыхъ дѣла заасекураванія пѣниѣдзы, кѣре сѣ посылаѣа до Становъ Зъедночѣоныхъ.

Испанія.

Мадридъ, 10 stycznia.

Вѣкшоѣе Конгрессу wysłała wczoraj do Ministra skarbu, P. Mon, deputacja, z oświadczeniem, że oni i koledzy jego mają natychmiast z posad swych dobrowolnie ustąpić, jeżeli nie chcą być zmuszeni do tego przez wyrażną w tym względzie uchwałę Kongressu. P. Mon udał uległość, oraz oświadczył gotowość skłonienia kolegów swoich do poddania się również tej ostateczności. Ale gdy naprzód ku temu wezwał P. Isturiz, ten oświadczył stanowczo, że dobrowolnie nigdy nie ustąpi; sądzi bowiem, że P. Mon stara się go tylko usunąć, aby potem sam mógł stanąć na czele nowego gabinetu.

— Generalny Kapitan Nawarry wezwał rząd o przysłanie mu jak najspieszniej kilku batalionów. Załoga w San Sebastian została już wzmocniona; wszystkie miejsca tej prowincyi są wojskiem osadzone. Na różnych punktach pobrzeża wyspy Mallorki porozstawiano mocne strażę, jak gdyby się obawiono napadu.

— W Perthus rozeszła się powszechnie wieść, że Cabrera ukazał się rzeczywiście w Katalonii, i że obecnie stoi w okolicy miasta Cerwery, które leży przy wielkim gościńcu z Barcelony do Saragossy, u spodu gór Sierra de la Llena, i z położenia swego mogłoby służyć za podstawę

